

Motion till riksdagen 2021/22:2317

av **Lina Nordquist och Joar Forssell (båda L)**

Statens vilt är statens ansvar: låt rovdjurens ägare betala för sig

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kostnaderna för rovdjursskador ska utvärderas och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten till ny ersättningsmodell för rovdjursskador som drabbar lantbrukare och hundägare och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkra ansökningshanteringsens likvärdighet över landet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Lantbruk är en svår form av företagande, och pandemin har inte gjort saken lättare. För många har det varit tungt att fylla behovet av arbetskraft och ännu tuffare att upprätthålla exporten när gränserna i olika omgångar stängts, karantänsregler införts och distributionskedjor drabbats av sjukdomsbortfall. Av det skälet är det detta år extra viktigt att undanröja de hinder och problem som går. Ett par av dem hittas inom rovdjurspolitiken.

Vi anser att det är möjligt att värna biologisk mångfald och samtidigt värna lantbruk och en god vardag i hela landet. Det förutsätter dock ett samförstånd och ett gott förhållande mellan staten och de människor som drabbas av rovdjursskador.

Rovdjur räknas till statens vilt. Kostnaderna för rovdjursskador på tamdjur kan bli avsevärda för en enskild lantbrukare eller jägare. Tamdjursägare kan få bidrag från länsstyrelsen för att förebygga, exempelvis genom rovdjursavvisande stängsel, och djurägare kan få ersättning för skadade och döda djur och även för vissa andra kostnader. Ingen hänsyn tas dock till allt extra arbete och minskad produktivitet som uppkommer inom lantbruket eller till att den reproduktiva förmågan hos får sjunker i

områden med många rovdjur och i angripna besättningar jämfört med andra besättningar. Ingen hänsyn tas heller till att en tränad jakthund knappast går att jämföra med en nyinköpt valp; jakthunden har ju gått åtskilliga dyra kurser och tränats under otaliga timmar för att utveckla sin förmåga och skicklighet.

Staten behöver ta ansvar för statens vilt. Det är rimligt att staten tar ett ansvar för dessa kostnader, eftersom staten uppmanar till lantbruk genom den av riksdagen beslutade nationella livsmedelsstrategin och till jakt med hund genom jaktförordningens regelverk för viltvård. Ändå visar forskning att avslagen på ansökningar om utbetalningar är oproportionerligt många i län med hög vargförekomst. All sådan ojämlikhet över landet måste motverkas.

Regeringen bör utvärdera kostnaderna för rovdjursskador och för förebyggande av skador, förslagsvis genom att SLU eller Jordbruksverket och Viltskadecenter i samarbete regelbundet tar fram beräkningar av genomsnittliga direkta kostnader för förlust av olika typer av tamdjur samt redovisar den metodik som används för dessa beräkningar. En ny ersättningsmodell bör övervägas med grund i dessa beräkningar och den av Viltvårdsfonden finansierade forskningen om styrmedel vid SLU och Naturvårdsverket.

Lina Nordquist (L)

Joar Forssell (L)